ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 25.6.2020
COM(2020) 287 final

2020/0134 (NLE)

Πρόταση

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Στις 10 Μαρτίου 2020 οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων της ΕΕ τόνισαν την ανάγκη να υπάρξει κοινή ευρωπαϊκή προσέγγιση όσον αφορά την πανδημία COVID-19. Στις 16 Μαρτίου 2020 η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση[1] με την οποία συνιστούσε τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών από τρίτες χώρες στον χώρο ΕΕ+[2]. Στις 17 Μαρτίου 2020 οι ηγέτες της ΕΕ συμφώνησαν να αναλάβουν συντονισμένη δράση όσον αφορά τα εξωτερικά σύνορα με βάση τη σύσταση της Επιτροπής. Έκτοτε, όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ (με εξαίρεση την Ιρλανδία) και τα συνδεδεμένα κράτη Σένγκεν (στο εξής: κράτη μέλη) έχουν λάβει εθνικές αποφάσεις για την εφαρμογή των ταξιδιωτικών περιορισμών[3].

Σε συνέχεια της παραπάνω ανακοίνωσης, η Επιτροπή εξέδωσε άλλες δύο ανακοινώσεις, στις 8 Απριλίου 2020[4] και στις 8 Μαΐου 2020[5]. Στην τελευταία ανακοίνωση η Επιτροπή κάλεσε τα κράτη μέλη να παρατείνουν τους ταξιδιωτικούς περιορισμούς έως τις 15 Ιουνίου 2020.

Οι Υπουργοί Εσωτερικών, στη συνεδρίασή τους στις 5 Ιουνίου 2020, εξέτασαν το χρονικό διάστημα κατά το οποίο θα πρέπει να διατηρηθούν οι ενωσιακοί ταξιδιωτικοί περιορισμοί όσον αφορά την είσοδο υπηκόων τρίτων χωρών, καθώς και τα κριτήρια και τα μέτρα που θα πρέπει να εφαρμοστούν κατά τη λήψη απόφασης για τη σταδιακή άρση των εν λόγω περιορισμών όσον αφορά τους υπηκόους τρίτων χωρών. Στο πνεύμα του «κοινού ευρωπαϊκού χάρτη πορείας για την άρση των μέτρων ανάσχεσης της νόσου COVID-19»[6], της 15ης Απριλίου, υπήρξε συναίνεση ως προς την ανάγκη πρώτα να αρθούν οι έλεγχοι στα εσωτερικά σύνορα και μετά να υιοθετηθεί ενιαία προσέγγιση όσον αφορά τη σταδιακή άρση των περιορισμών στα μη αναγκαία ταξίδια προς την ΕΕ. Η Επιτροπή κλήθηκε να προτείνει συντονισμένη γραμμή δράσης, η οποία να βασίζεται σε σαφή κριτήρια.

Στις 11 Ιουνίου 2020 η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση[7] στην οποία συνιστούσε να παραταθούν οι ταξιδιωτικοί περιορισμοί έως τις 30 Ιουνίου 2020 και παρουσίαζε την προσέγγιση για τη σταδιακή άρση του περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ από την 1η Ιουλίου 2020. Στόχος της παρούσας πρότασης είναι να συγκεκριμενοποιηθεί αυτή η προσέγγιση με τη μορφή σύστασης του Συμβουλίου.

• Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής

Σκοπός της παρούσας σύστασης είναι η εφαρμογή των υφιστάμενων διατάξεων στον τομέα πολιτικής, δηλ. η διενέργεια ελέγχου των προσώπων και η αποτελεσματική εποπτεία της διέλευσης των εξωτερικών συνόρων.

---

1 COM(2020) 115 της 16ης Μαρτίου 2020.

2 Ο «χώρος ΕΕ+» περιλαμβάνει όλα τα κράτη μέλη του χώρου Σένγκεν (συμπεριλαμβανομένων της Βουλγαρίας, της Κροατίας, της Κύπρου και της Ρουμανίας), καθώς και τα τέσσερα συνδεδεμένα κράτη Σένγκεν. Περιλαμβάνει επίσης την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο, εάν αποφασίσουν να ευθυγραμμιστούν.

3 Το Ηνωμένο Βασίλειο αποφάσισε να μην εφαρμόσει τους εν λόγω προσωρινούς ταξιδιωτικούς περιορισμούς, παρά τις προτροπές που του απευθύνθηκαν για την εφαρμογή τους. Δεδομένου ότι οι υπήκοοι του Ηνωμένου Βασιλείου εξακολουθούν να έχουν την ίδια μεταχείριση με τους πολίτες της ΕΕ έως το τέλος της μεταβατικής περιόδου, εξαιρούνται από τους ταξιδιωτικούς περιορισμούς.

4 COM(2020) 148 της 8ης Απριλίου 2020.

5 COM(2020) 222 της 8ης Μαΐου 2020.

6 https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/joint_eu_roadmap_lifting_covid19_containment_measures_el.pdf

7 COM(2020) 399 της 11ης Ιουνίου 2020.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η παρούσα σύσταση είναι σύμφωνη με άλλες πολιτικές της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τις εξωτερικές σχέσεις και τη δημόσια υγεία.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), και ιδίως το άρθρο 292 δεύτερη περίοδος, και το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο β).

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Το άρθρο 292 της ΣΛΕΕ ορίζει ότι το Συμβούλιο διατυπώνει συστάσεις. Σύμφωνα με τη δεύτερη περίοδο της εν λόγω διάταξης, το Συμβούλιο αποφασίζει μετά από πρόταση της Επιτροπής σε όλες τις περιπτώσεις όπου οι Συνθήκες προβλέπουν την έκδοση πράξεων μετά από πρόταση της Επιτροπής.

Αυτό ισχύει στην τρέχουσα κατάσταση, καθώς η συνεκτική προσέγγιση όσον αφορά τα εξωτερικά σύνορα απαιτεί κοινή λύση. Το άρθρο 77 παράγραφος 1 στοιχείο β) της ΣΛΕΕ ορίζει ότι η Ένωση αναπτύσσει πολιτική με σκοπό να εξασφαλίζονται ο έλεγχος των προσώπων και η αποτελεσματική εποπτεία της διέλευσης των εξωτερικών συνόρων. Το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο β) της ΣΛΕΕ προβλέπει τη λήψη μέτρων για τους ελέγχους στους οποίους υποβάλλονται τα πρόσωπα που διέρχονται τα εξωτερικά σύνορα. Τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του άρθρου 77 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ εγκρίνονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία. Σύμφωνα με το άρθρο 289 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, η συνήθης νομοθετική διαδικασία πραγματοποιείται επί τη βάσει πρότασης της Επιτροπής.

- **Αναλογικότητα**

Η παρούσα πρόταση λαμβάνει υπόψη την εξέλιξη της επιδημιολογικής κατάστασης και όλα τα διαθέσιμα σχετικά στοιχεία. Οι αρχές των κρατών μελών και των συνδεδεμένων κρατών Σένγκεν εξακολουθούν να είναι αρμόδιες για την εφαρμογή της προτεινόμενης σύστασης του Συμβουλίου. Ως εκ τούτου, η πρόταση είναι κατάλληλη για τον επιδιωκόμενο στόχο και δεν υπερβαίνει τα αναγκαία και αναλογικά για την επίτευξή του.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Άνευ αντικειμένου.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη και εκτίμηση επιπτώσεων**

Η παρούσα πρόταση λαμβάνει υπόψη τις συζητήσεις που διεξήχθησαν με τα κράτη μέλη μετά την εφαρμογή των πρώτων προσωρινών περιορισμών. Δεν πραγματοποιήθηκε εκτίμηση επιπτώσεων, αν και η πρόταση λαμβάνει υπόψη την εξέλιξη της επιδημιολογικής κατάστασης και όλα τα διαθέσιμα σχετικά στοιχεία.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Καμία.

2020/0134 (NLE)

Πρόταση

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 292 δεύτερη περίοδος, και το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο β),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στις 10 Μαρτίου 2020 οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης τόνισαν την ανάγκη να υπάρξει κοινή ευρωπαϊκή προσέγγιση όσον αφορά τη νόσο COVID-19.

(2) Στις 16 Μαρτίου 2020 η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση[8] με την οποία συνιστούσε τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών από τρίτες χώρες στον χώρο ΕΕ+[9] για έναν μήνα. Στις 17 Μαρτίου 2020 οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων της ΕΕ συμφώνησαν να εφαρμόσουν τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών. Τα τέσσερα συνδεδεμένα κράτη Σένγκεν εφάρμοσαν επίσης τον εν λόγω περιορισμό.

(3) Σε συνέχεια προηγούμενης ανακοίνωσης, η Επιτροπή εξέδωσε δύο ανακοινώσεις, στις 8 Απριλίου 2020[10] και στις 8 Μαΐου 2020[11], σε καθεμία από τις οποίες συνιστούσε την παράταση του περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών κατά έναν μήνα. Όλα τα κράτη μέλη του χώρου Σένγκεν καθώς και τα τέσσερα συνδεδεμένα κράτη Σένγκεν (στο εξής: κράτη μέλη) αποφάσισαν να εφαρμόσουν τις εν λόγω παρατάσεις έως τις 15 Ιουνίου 2020.

(4) Στις 15 Απριλίου 2020 η πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θέσπισαν «κοινό ευρωπαϊκό χάρτη πορείας για την άρση των μέτρων ανάσχεσης της νόσου COVID-19»[12]. Ο εν λόγω χάρτης πορείας καθορίζει προσέγγιση δύο σταδίων, σύμφωνα με την οποία οι έλεγχοι στα εσωτερικά σύνορα θα πρέπει να αρθούν με συντονισμένο τρόπο. Στη συνέχεια, οι προσωρινοί περιορισμοί στα εξωτερικά σύνορα θα μπορούσαν να χαλαρώσουν σταδιακά και τα μη αναγκαία ταξίδια προς την ΕΕ να επιτραπούν εκ νέου στους κατοίκους τρίτων χωρών.

(5) Οι διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη επιβεβαίωσαν την αναγκαιότητα για περαιτέρω σύντομη παράταση των υφιστάμενων περιορισμών στα εξωτερικά σύνορα, καθώς και

---

8 COM(2020) 115 της 16ης Μαρτίου 2020.

9 Ο «χώρος ΕΕ+» περιλαμβάνει όλα τα κράτη μέλη του χώρου Σένγκεν (συμπεριλαμβανομένων της Βουλγαρίας, της Κροατίας, της Κύπρου και της Ρουμανίας), καθώς και τα τέσσερα συνδεδεμένα κράτη Σένγκεν. Περιλαμβάνει επίσης την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο, εάν αποφασίσουν να ευθυγραμμιστούν.

10 COM(2020) 148 της 8ης Απριλίου 2020.

11 COM(2020) 222 της 8ης Μαΐου 2020.

12 https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/joint_eu_roadmap_lifting_covid19_containment_measures_el.pdf

την επιτακτική ανάγκη ενιαίας προσέγγισης για τη σταδιακή άρση των εν λόγω περιορισμών.

(6) Στις 11 Ιουνίου 2020 η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση[13] στην οποία συνιστούσε να παραταθεί ο περιορισμός των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ έως τις 30 Ιουνίου 2020 και καθόριζε την προσέγγιση για τη σταδιακή άρση του περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ από την 1η Ιουλίου 2020. Όλα τα κράτη μέλη εφάρμοσαν την περαιτέρω παράταση μέχρι τις 30 Ιουνίου.

(7) Έκτοτε, έχουν πραγματοποιηθεί συζητήσεις μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με τα κριτήρια και τη μεθοδολογία που πρέπει να εφαρμοστούν.

(8) Η παρούσα σύσταση δεν θίγει την ευθύνη που έχουν τα κράτη μέλη να συνεχίσουν να εφαρμόζουν το άρθρο 6 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν[14], το οποίο καθορίζει τις προϋποθέσεις εισόδου για τους υπηκόους τρίτων χωρών. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη διατηρούν την ευθύνη να αξιολογούν, κατά περίπτωση, αν υπήκοος τρίτης χώρας θα πρέπει να θεωρηθεί απειλή για τη δημόσια υγεία. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν τη στενή συνεργασία μεταξύ των αρχών φύλαξης των συνόρων και των παρόχων υπηρεσιών μεταφορών.

(9) Ο έλεγχος των συνόρων δεν γίνεται μόνο προς το συμφέρον των κρατών μελών στα εξωτερικά σύνορα των οποίων ασκείται αλλά και προς το συμφέρον όλων των κρατών μελών που έχουν καταργήσει τους ελέγχους στα εσωτερικά τους σύνορα. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν τον συντονισμό των μέτρων που λαμβάνονται όσον αφορά τα εξωτερικά σύνορα, ώστε να μην τίθεται σε κίνδυνο η λειτουργία του χώρου Σένγκεν.

(10) Οι αποφάσεις σχετικά με την πιθανή άρση του περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την επιδημιολογική κατάσταση εντός της ΕΕ, δηλαδή τον μέσο αριθμό κρουσμάτων COVID-19 κατά τις τελευταίες 14 ημέρες και ανά 100 000 κατοίκους. Επί του παρόντος, ο μέσος όρος κρουσμάτων της ΕΕ είναι 16.

(11) Ο Διεθνής Υγειονομικός Κανονισμός (2005), που εγκρίθηκε από την πεντηκοστή όγδοη Παγκόσμια Συνέλευση Υγείας στις 23 Μαΐου 2005, ενίσχυσε τον συντονισμό της ετοιμότητας και της αντίδρασης σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης διεθνούς ενδιαφέροντος στον τομέα της δημόσιας υγείας μεταξύ των κρατών μελών του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ), στον οποίο περιλαμβάνονται όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης. Το πλαίσιο παρακολούθησης του Διεθνούς Υγειονομικού Κανονισμού προσδιορίζει τις βασικές ικανότητες στον τομέα της δημόσιας υγείας τις οποίες πρέπει να διατηρούν τα κράτη μέλη του ΠΟΥ. Τα στοιχεία που υποβάλλονται περιοδικά από τις χώρες βάσει του εν λόγω πλαισίου μπορούν να αποτυπωθούν συγκεντρωτικά σε μια συνολική βαθμολογία που θα λειτουργεί ως δείκτης της συνολικής ικανότητας απόκρισης.

(12) Οι αποφάσεις για την άρση του περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ θα είναι αποτελεσματικές εάν εφαρμοστούν από τα κράτη μέλη για όλα τα εξωτερικά σύνορα με ενιαίο τρόπο. Από τις Συνθήκες απορρέει υποχρέωση εξασφάλισης συντονισμού, προκειμένου να μην τεθεί σε κίνδυνο η λειτουργία του χώρου Σένγκεν. Ενώ η υιοθέτηση πιο περιοριστικής προσέγγισης δεν θα έθετε, αυτή καθαυτή, σε

[13] COM(2020) 399 της 11ης Ιουνίου 2020.

[14] Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ L 77 της 23.3.2016, σ. 1).

κίνδυνο τη λειτουργία του χώρου Σένγκεν, η υιοθέτηση λιγότερο περιοριστικής προσέγγισης από αυτήν που συμφωνήθηκε στο πλαίσιο του συντονισμού στο επίπεδο του χώρου Σένγκεν θα μπορούσε να ενέχει τέτοιο κίνδυνο. Ως εκ τούτου, ένα κράτος μέλος δεν θα πρέπει να αποφασίσει μονομερώς την άρση του περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ έναντι συγκεκριμένης τρίτης χώρας, προτού ληφθεί ενιαία απόφαση για την άρση των ταξιδιωτικών περιορισμών από τα άλλα κράτη μέλη για τη συγκεκριμένη τρίτη χώρα.

(13) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη ΣΛΕΕ, η παρούσα σύσταση επηρεάζει τη Δανία. Δεδομένου ότι η παρούσα σύσταση αναπτύσσει περαιτέρω το κεκτημένο του Σένγκεν, η Δανία πρέπει να αποφασίσει, σύμφωνα με το άρθρο 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, εντός έξι μηνών αφότου το Συμβούλιο αποφασίσει επί της παρούσας σύστασης, σχετικά με τη μεταφορά της στο εθνικό της δίκαιο.

(14) Η παρούσα σύσταση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου[15]· ως εκ τούτου, η παρούσα σύσταση δεν επηρεάζει την Ιρλανδία.

(15) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, η παρούσα σύσταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας η οποία συνήφθη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των εν λόγω χωρών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου[16].

(16) Όσον αφορά την Ελβετία, η παρούσα σύσταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου[17], σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου[18].

(17) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, η παρούσα σύσταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του

---

15 Απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

16 ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

17 ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

18 Απόφαση 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1).

κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου[19], σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου[20].

(18) Το νομικό καθεστώς της παρούσας σύστασης όπως υπενθυμίζεται στις αιτιολογικές σκέψεις 13 έως 17 δεν θίγει την ανάγκη όλα τα κράτη μέλη, προς όφελος της ορθής λειτουργίας του χώρου Σένγκεν, να αποφασίσουν την άρση του περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ με ενιαίο τρόπο,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΣΤΑΣΗ:

1. Για τον καθορισμό των τρίτων χωρών έναντι των οποίων πρόκειται να αρθεί ο υφιστάμενος περιορισμός των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν τη μεθοδολογία και τα κριτήρια που καθορίζονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής, της 11ης Ιουνίου 2020[21], σχετικά με την τρίτη αξιολόγηση της εφαρμογής του προσωρινού περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ. Τα κριτήρια που αναφέρονται στην ανακοίνωση αφορούν την επιδημιολογική κατάσταση και τα μέτρα ανάσχεσης, συμπεριλαμβανομένης της τήρησης της φυσικής απόστασης, καθώς και τις οικονομικές και κοινωνικές παραμέτρους.

2. Όσον αφορά την επιδημιολογική κατάσταση, οι τρίτες χώρες θα πρέπει να πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια, τα οποία θα υποβάλλονται σε τακτική επανεξέταση:

   – ο αριθμός νέων κρουσμάτων COVID-19 τις τελευταίες 14 ημέρες να πλησιάζει ή να είναι μικρότερος από τα 16 κρούσματα ανά 100 000 κατοίκους·

   – η τάση των νέων κρουσμάτων κατά την ίδια περίοδο να είναι σταθερή ή να μειώνεται σε σύγκριση με τις προηγούμενες 14 ημέρες· και

   – η συνολική αντιμετώπιση της νόσου COVID-19, λαμβανομένων υπόψη των διαθέσιμων πληροφοριών σχετικά με πτυχές όπως οι δοκιμές, η επιτήρηση, η ιχνηλάτηση των επαφών, η ανάσχεση, η θεραπευτική αγωγή και η αναφορά κρουσμάτων. Όταν δεν υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία για τις εν λόγω πτυχές, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν τη συνολική μέση βαθμολογία για όλες τις διαστάσεις που προβλέπει ο Διεθνής Υγειονομικός Κανονισμός, όταν η βαθμολογία αυτή είναι μεγαλύτερη από 50. Μπορούν επίσης να ληφθούν υπόψη οι πληροφορίες που παρέχονται από τις αντιπροσωπείες της ΕΕ βάσει του καταλόγου ελέγχου που προσαρτάται στην ανακοίνωση της 11ης Ιουνίου 2020.

3. Για τη λήψη απόφασης σχετικά με το κατά πόσον ο προσωρινός περιορισμός στα μη αναγκαία ταξίδια προς την ΕΕ ισχύει για υπήκοο τρίτης χώρας, ο καθοριστικός παράγοντας θα πρέπει να είναι η διαμονή σε τρίτη χώρα για την οποία έχουν αρθεί οι περιορισμοί στα μη αναγκαία ταξίδια (και όχι η ιθαγένεια της εν λόγω τρίτης χώρας).

---

19 ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21.

20 Απόφαση 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19).

21 COM(2020) 399 της 11ης Ιουνίου 2020.

4. Οι ταξιδιωτικοί περιορισμοί μπορούν να αρθούν ή να επανεισαχθούν για μια συγκεκριμένη τρίτη χώρα ανάλογα με τη μεταβολή των όρων που προβλέπονται στην παράγραφο 2 όσον αφορά την επιδημιολογική κατάσταση. Σε περίπτωση που η κατάσταση στην τρίτη χώρα επιδεινωθεί άμεσα, θα πρέπει να εφαρμόζεται ταχεία διαδικασία λήψης αποφάσεων.

5. Ωστόσο, ακόμη και όταν εξακολουθούν να ισχύουν προσωρινοί ταξιδιωτικοί περιορισμοί για μια τρίτη χώρα, τα αναγκαία ταξίδια θα πρέπει να επιτρέπονται όσον αφορά τις κατηγορίες ταξιδιωτών[22] που παρατίθενται στις ανακοινώσεις της 16ης Μαρτίου[23] και της 11ης Ιουνίου 2020[24], καθώς και στις κατευθυντήριες γραμμές της 30ής Μαρτίου 2020[25]. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν πρόσθετα μέτρα ασφάλειας για τους εν λόγω ταξιδιώτες, ιδίως όταν το ταξίδι τους έχει ως αφετηρία περιοχή υψηλού κινδύνου.

6. Ειδικότερα, από τους ταξιδιωτικούς περιορισμούς θα πρέπει να εξαιρούνται, ανεξάρτητα από τον σκοπό του ταξιδιού, οι ακόλουθες κατηγορίες προσώπων:

α) οι πολίτες της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ και οι υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι, βάσει συμφωνιών μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και των εν λόγω τρίτων χωρών, αφετέρου, απολαύουν δικαιωμάτων ελεύθερης κυκλοφορίας ισοδύναμων με τα δικαιώματα των πολιτών της Ένωσης, καθώς και των αντίστοιχων μελών των οικογενειών τους[26]·

β) οι υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες βάσει της οδηγίας για τους επί μακρόν διαμένοντες[27], και τα πρόσωπα που αντλούν το δικαίωμα διαμονής από άλλες ενωσιακές οδηγίες ή το εθνικό δίκαιο ή είναι

---

22 Ειδικές κατηγορίες ταξιδιωτών με ουσιώδη καθήκοντα ή ανάγκες:
i. οι επαγγελματίες του τομέα της υγείας, οι ερευνητές στον τομέα της υγείας και οι επαγγελματίες του τομέα της φροντίδας ηλικιωμένων·
ii. οι μεθοριακοί εργαζόμενοι·
iii. οι εποχιακοί εργαζόμενοι στη γεωργία·
iv. το προσωπικό του τομέα των μεταφορών·
v. οι διπλωμάτες, το προσωπικό διεθνών οργανισμών, το στρατιωτικό προσωπικό, οι εργαζόμενοι στον τομέα της ανθρωπιστικής βοήθειας και το προσωπικό πολιτικής προστασίας κατά την άσκηση των καθηκόντων τους·
vi. οι διερχόμενοι επιβάτες·
vii. οι επιβάτες που ταξιδεύουν για επιτακτικούς οικογενειακούς λόγους·
viii. τα πρόσωπα που χρήζουν διεθνούς προστασίας ή προστασίας για άλλους ανθρωπιστικούς λόγους που σχετίζονται με την τήρηση της αρχής της μη επαναπροώθησης·
ix. οι υπήκοοι τρίτων χωρών που ταξιδεύουν για λόγους σπουδών·
x. οι εργαζόμενοι υψηλής εξειδίκευσης από τρίτες χώρες, αν η απασχόλησή τους είναι απαραίτητη από οικονομική άποψη και η εργασία δεν μπορεί να αναβληθεί ή να πραγματοποιηθεί στο εξωτερικό.

23 COM(2020) 115 της 16ης Μαρτίου 2020.

24 COM(2020) 399 της 11ης Ιουνίου 2020.

25 C(2020) 2050 της 30ής Μαρτίου 2020.

26 Όπως ορίζεται στα άρθρα 2 και 3 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 77).

27 Οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ L 16 της 23.1.2004, σ. 44).

κάτοχοι εθνικών θεωρήσεων μακράς διάρκειας, καθώς και τα αντίστοιχα μέλη των οικογενειών τους.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα, όπως να απαιτούν από τα πρόσωπα αυτά να υποβληθούν σε αυτοαπομόνωση ή παρόμοια μέτρα κατά την επιστροφή τους από τρίτη χώρα για την οποία διατηρούνται οι προσωρινοί ταξιδιωτικοί περιορισμοί, με την προϋπόθεση ότι επιβάλλουν τις ίδιες απαιτήσεις στους δικούς τους υπηκόους.

7. Η αμοιβαιότητα θα πρέπει να αξιολογείται τακτικά και κατά περίπτωση, ιδίως όσον αφορά τις τρίτες χώρες που έχουν χαμηλότερο ποσοστό λοίμωξης από τον μέσο όρο της ΕΕ.

8. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να εφαρμοστούν από όλα τα κράτη μέλη σε όλα τα εξωτερικά σύνορα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιδιώκουν την ομοιόμορφη εφαρμογή όλων των μέτρων.

9. Για την ορθή λειτουργία του χώρου Σένγκεν, ένα κράτος μέλος δεν θα πρέπει να αποφασίσει μονομερώς την άρση του περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ έναντι συγκεκριμένης τρίτης χώρας, προτού αποφασιστεί η άρση του περιορισμού και από τα άλλα κράτη μέλη με αυστηρά συντονισμένο τρόπο.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος